

EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

Plenarhandling

A7-0147/2010

7.5.2010

BETÄNKANDE

om långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning
(2010/2038(INI))

Utskottet för ekonomi och valutafrågor

Föredragande: Liem Hoang Ngoc

Rådgivande utskotts föredragande (*):
Sergio Gaetano Cofferati, utskottet för sysselsättning och sociala frågor

(*) Förfarande med associerat utskott – artikel 50 i arbetsordningen

INNEHÅLL

	Sida
FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION	3
MOTIVERING	14
YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR (*).	17
YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET	21
RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET	24

(*) Förfarande med associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG TILL EUROPAPARLAMENTETS RESOLUTION

om långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning (2010/2038(INI))

Europaparlamentet utfärdar denna resolution

- med beaktande av kommissionens arbetsdokument om de offentliga finanserna i EMU 2009 av den 12 augusti 2009 (SEK(2009)1120),
- med beaktande av meddelandet från kommissionen av den 14 oktober 2009 om långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning (KOM(2009)0545),
- med beaktande av kommissionens rekommendation till rådet av den 28 januari 2009 om 2009 års aktualisering av de allmänna riktlinjerna för medlemsstaternas och gemenskapens ekonomiska politik och om genomförandet av medlemsstaternas sysselsättningspolitik (KOM(2009)0034),
- med beaktande av sin resolution av den 18 november 2008 om EMU@10: Den ekonomiska och monetära unionens första tio år och framtida utmaningar¹,
- med beaktande av sin resolution av den 11 mars 2009 om en ekonomisk återhämtningsplan för Europa²,
- med beaktande av sin resolution av den 13 januari 2009 om de offentliga finanserna i EMU – 2007 och 2008³,
- med beaktande av sin resolution av den 9 juli 2008 om ECB:s årsrapport för 2007⁴,
- med beaktande av rekommendationerna från toppmötet i Pittsburgh, som uppmanar till fortsatta ansträngningar för att främja tillväxten så länge som en återhämtning inte kan bekräftas,
- med beaktande av artikel 48 i arbetsordningen,
- med beaktande av betänkandet från utskottet för ekonomi och valutafrågor och yttrandena från utskottet för sysselsättning och sociala frågor och budgetutskottet (A7-0147/2010), och av följande skäl:

A. I kommissionens meddelande uttrycks oro för möjligheterna att uppnå långsiktig finanspolitisk hållbarhet på grund av stora underskott och skulder, särskilt mot bakgrund av en åldrande befolkning. Konsekvenserna av en åldrande befolkning för hållbarhetsgapet beräknas i de flesta medlemsstater vara fem till tjugo gånger större än den nuvarande ekonomiska krisens effekter.

---

¹ EUT C 16 E, 22.1.2010, s. 8.

² Antagna texter, P6_TA(2009)0123.

³ Antagna texter, P6_TA(2009)0013.

⁴ Antagna texter, P6_TA(2008)0357.

- B. Stabilitets- och tillväxtpakten var inte tillräcklig för att förhindra den nuvarande krisen, trots revideringen 2005.
- C. Det finns ett akut behov av att mer ingående studera de minskande födelsetalen i EU och dess orsaker och följder, med målet att vända den oroande utvecklingen.
- D. En finanspolitik som på sikt medför en kraftig ackumulering av den offentliga skulden är inte hållbar.
- E. Eftersom prognoserna i meddelandet och det faktum att den åldrande befolkningen kommer att få allvarliga konsekvenser för de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt i EU-länderna är det lämpligt med en tidsram fram till 2060.
- F. Mot bakgrund av att medlemsstaternas skulder och underskott har ökat under krisen och med tanke på den förmodade demografiska utvecklingen kommer den finanspolitiska hållbarheten bli en akut utmaning.
- G. Långsiktiga demografiska förändringar i alla medlemsstaterna, särskilt en åldrande befolkning, får konsekvenser för finansieringen av de nationella pensionssystemen.
- H. Vissa medlemsstater har inte gjort tillräckligt för att minska sina administrativa kostnader, stabilisera sina sjukvårdskostnader och reformera sina hälsovårds- och pensionssystem. Samtliga medlemsstater måste följa bästa praxis på detta område.
- I. Under 2009 har alla medlemsstaters underskott och skuldkvoter ökat på grund av minskade skatteintäkter orsakade av krisen och de särskilda återhämtningsåtgärderna.
- J. Europeiska rådet rekommenderade vid de första tecknen på återhämtning att finanspolitiken från och med september 2009 skulle få en ”ny inriktning mot finanspolitisk hållbarhet på lång sikt” och uppmanade till ”ett samordnat utarbetande av exitstrategier så snart ekonomin återhämtat sig, med varje lands situation i åtanke”.
- K. På sistone har man kunnat se ett positivt samband mellan sunda offentliga finanser och ett lands ekonomiska styrka.
- L. Ökade statsskulder utgör en stor börda för framtida generationer.
- M. Statsskulden i vissa medlemsstater har ökat på ett sätt som undergräver stabiliteten och leder till höga offentliga utgifter i form av räntebetalningar, på bekostnad av de allt större utgifterna för hälsovårds- och pensionssystemen.
- N. Ökad offentlig upplåning snedvrider finansmarknaderna genom att räntorna höjs, vilket får negativa följder för både hushållen och investeringarna i nya arbetstillfällen.
- O. Bristen på effektiv statistikstyrning eller oberoende statistikinstitut i medlemsstaterna undergräver de offentliga finansernas integritet och hållbarhet.
- P. Andra delar av världen som fram till nyligen konkurrerade med varor av låg kvalitet tar sig nu in på området för högkvalitativa varor. Dessa konkurrenter använder avancerad teknik, samtidigt som de fortfarande betalar måttliga timlöner och inte behöver brottas

med en ogynnsam demografisk utveckling. Dessutom uppnår enskilda individer ett högt antal arbetstimmar under sin livstid. Senaste gången Europa uppnådde full sysselsättning var före oljekrisen 1973. Full sysselsättning är dock fortfarande ett mål som EU måste sträva efter, i enlighet med andan i fördragen, utan att glömma den höga nivån för socialt skydd och mänsklig utveckling

- Q. Det finns olika sätt att minska hållbarhetsgapet, till exempel genom att höja den allmänna produktiviteten och framför allt de sociala tjänsternas produktivitet, höja pensionsåldern, höja födelsetalen eller öka antalet invandrare.
  - R. Den demografiska utvecklingen styrs av födelsetal, som i hög grad beror på incitament och stöd till mödrar, och till migration.
  - S. De nuvarande skuld- och underskottsnivåerna hotar välfärdsstatens existens.
  - T. Uteblivna strukturella reformer och konsolidering av de offentliga finanserna kommer att ha en negativ effekt på utgifterna för hälsovård, pensioner och sysselsättning.
  - U. Många medlemsstater bryter mot stabilitets- och tillväxtpakten. Krisens negativa effekter skulle ha varit mindre om man hade agerat i enlighet med stabilitets- och tillväxtpakten.
  - V. Hållbara offentliga finanser är inte bara viktiga för Europa rent generellt, utan också specifikt för Europeiska unionens budget.
  - W. Allmänna principer för och underliggande antaganden om hållbarhet bör också ligga till grund för Europeiska unionens budget även om denna för närvarande begränsar sig till ca 1 procent av unionens BNI.
1. Europaparlamentet uttrycker djup oro över de offentliga finansernas långsiktiga hållbarhet i de finansiella och ekonomiska krisernas spår. Parlamentet påminner om att insatserna inom ramen för stabilitets- och tillväxtpakten före kriserna i mycket hög grad var inriktade på att ta itu med den växande demografiska utmaningen. De flesta av dessa insatser har oimintetgjorts på grund av behovet att dramatiskt öka de offentliga utgifterna för att förhindra en global kollaps av det finansiella systemet och för att lindra de värsta sociala konsekvenserna av kollapsen.
  2. Europaparlamentet beklagar att flera medlemsstater inte ens före krisen lyckades konsolidera sina offentliga finanser trots att de ekonomiska förhållandena var gynnsamma. Detta utgjorde en överträdelse av stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt, särskilt sedan den omarbetades 2005, vilket allvarligt minskade förmågan att agera på ett konjunkturutjämnande sätt under krisens gång, och ledde till ytterligare osäkerhet, ökad arbetslöshet och mer sociala problem.
  3. Europaparlamentet är medvetet om att de offentliga utgifternas nuvarande nivåer inte kan upprätthållas i det oändliga. Parlamentet ser positivt på Europeiska rådets beslut att inte besluta om ett uppföljningspaket med stödåtgärder förrän resultaten av det nuvarande paketet noggrant har analyserats och behovet av ytterligare åtgärder tydligt har påvisats.

4. Europaparlamentet erkänner att insatserna för att förhindra den finansiella sektorns kollaps har varit framgångsrika, även om det fortfarande är absolut nödvändigt att vara på sin vakt. Parlamentet förväntar sig att den finansiella bördan vad gäller räddningen av banksektorn kommer att minska och lovordar centralbankernas sätt att med hjälp av samordning nå detta mål. Parlamentet är stolt över ECB:s ledande roll i räddningen av banksektorn och stöder till fullo en reform av tillsynssystemet och en omarbetning av den finansiella arkitekturens ramar.
5. Europaparlamentet betonar att stabilitets- och tillväxtpakten över tiden måste vara inriktad på balans eller överskott, vilket kräver överskott i ekonomiskt goda tider och pensionssystem som är öppet finansierade inom ramen för offentliga budgetar eller genom privat fonderade system.
6. Europaparlamentet påpekar att det är nödvändigt med långsiktigt hållbara offentliga finanser för stabiliteten och tillväxten, samt för att upprätthålla lämpliga offentliga utgiftsnivåer. Parlamentet betonar att höga skuld- och underskottsnivåer utgör ett hot mot hållbarheten och kommer att få ogynnsamma effekter på offentlig hälsovård, pensioner och sysselsättning.
7. Europaparlamentet uttrycker sin djupa oro över medlemsstaternas stora underskott och skulder. Parlamentet varnar för att använda krisen som förevändning för att inte konsolidera de offentliga finanserna, inte minska de offentliga utgifterna och inte genomföra strukturella reformer. Allt detta är nödvändigt för att återskapa tillväxt och sysselsättning.
8. Europaparlamentet poängterar att det är nödvändigt att konsolidera de offentliga finanserna och minska underskotten och skulderna för att bevara den moderna välfärdsstaten och ett fördelningssystem som tillgodoser hela samhällets behov, men särskilt stöder dess mindre gynnade delar.
9. Europaparlamentet understryker att om den offentliga skulden och räntorna fortsätter att öka kommer kostnaderna i form av räntebetalningar inte längre att kunna bäras av framtida generationer och välfärdsstaten därmed att hotas.
10. Europaparlamentet är mycket oroat över att många medlemsstater bryter mot stabilitets- och tillväxtpakten. Parlamentet anser att det är beklagligt att medlemsstaterna inte lyckades konsolidera sina offentliga finanser ens i goda tider, före krisen. Parlamentet instämmer i kommissionens uttalande om att hållbar skuldsättning bör få en mycket mer framträdande och tydlig roll i övervakningsförfaranden, och uppmanar kommissionen att strängt se till att stabilitets- och tillväxtpakten följs.
11. Europaparlamentet varnar för ett plötsligt slut på stödet till den reala ekonomin, för att undvika en dubbel nedgång. Parlamentet pekar på de negativa effekterna av att i förväg avbryta stödåtgärder eller av att vänta för länge med korrigerande åtgärder för de offentliga finansernas hållbarhet. Dessa åtgärder var uttryckligen avsedda att komma i rätt tid, vara riktade och tidsbegränsade. Parlamentet välkomnar kommissionens arbete med en exitstrategi från de nuvarande tillfälliga åtgärderna och stöder kommissionens metod med exitstrategier som skiljer sig i tid och tillämpningsområde mellan olika länder. Parlamentet inser att åtgärderna kommer att börja dras ned 2011 för den första gruppen av

länder och uppmanar medlemsstaterna att göra sitt yttersta för att genomföra exitstrategierna så snabbt och resolut som möjligt.

12. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram en grönbok om födelsetalen i EU som inte bara fastställer de minskade födelsetalens orsaker och följder utan också anger lösningar och alternativ till problemet.
13. Europaparlamentet anser att den finanspolitiska exitstrategin bör inledas före den monetära exitstrategin, för att den sistnämnda ska kunna genomföras på rätt sätt. Därigenom garanteras att ECB, som framgångsrikt förhindrade deflation, lika framgångsrikt kan se till att återhämtningen inte misslyckas på grund av inflation. Parlamentet förstår varför ECB har antytt att dess monetära åtstramning, i brist på finanspolitisk åtstramning i rätt tid, tyvärr skulle behöva bli hårdare än väntat.
14. Europaparlamentet betonar att minskad finansiell stimulans måste kombineras med insatser för att göra den inre marknaden mer dynamisk, konkurrenskraftig och attraktiv för investeringar.
15. Europaparlamentet betonar att en successiv och kontrollerad väg bort från underskotten är avgörande för att hålla räntan nere och begränsa skuldbördan. Därigenom garanteras förmågan att bevara de sociala utgifterna och hushållens ekonomiska standard.
16. Europaparlamentet påpekar att en låg ränta gynnar investeringar och återhämtning. Parlamentet är medvetet om effekterna på räntenivåerna av en stats intensiva upplåning och beklagar djupt att detta har lett till ökade ränteskillnader inom EU. Parlamentet varnar medlemsstaterna för att inte ta hänsyn till effekterna av sina budgetbeslut på marknadsräntor. Parlamentet anser att sunda offentliga finanser är en förutsättning för trygga arbetstillfällen och understryker att staterna genom att driva upp lånekostnaderna även ökar bördan på sina egna budgetar.
17. Europaparlamentet pekar på att stabilitets- och tillväxtpaktens konjunkturutjämnande effekter endast kan fungera om medlemsstaterna uppnår ett budgetöverskott i goda tider. Parlamentet efterlyser i detta sammanhang också ett bättre genomförande av stabilitets- och tillväxtpaktens preventiva aspekt. I stället för en attityd där man spenderar först och återbetalar senare skulle parlamentet vilja se att principen om att spara för eventuella framtida nödsituationer anammades. Parlamentet påminner om att stabilitets- och tillväxtpakten kräver att medlemsstaterna uppnår en budget som är balanserad eller har ett överskott på medellång sikt, vilket innebär att ett underskott på tre procent inte är ett mål utan den högsta tillåtna siffran, till och med enligt den reviderade pakten. Parlamentet varnar både beslutsfattare och företag för att vänja sig vid att icke-konventionella finanspolitiska och monetära åtgärder blir normen.
18. Europaparlamentet efterlyser strukturella reformer parallellt med att stödpaketet avvecklas, för att förhindra framtida kriser, öka de europeiska företagens konkurrenskraft, uppnå större tillväxt och öka sysselsättningen.
19. Europaparlamentet understryker att i en situation där det är nödvändigt att uppnå sunda offentliga finanser bör samtliga medlemsstater senast 2011 börja minska sina hållbarhetsgap med 1 procent av BNP per år.

20. Europaparlamentet är medvetet om att finanspolitisk stimulans och fritt verkande automatiska stabilisatorer har visat sig fungera och föreslår att kommissionen uppmanar medlemsstaterna att sträva efter budgetbalans genom att använda budgetöverskottet för att betala av skulderna när ekonomin går mot varaktig återhämtning.
21. Europaparlamentet pekar på den särskilda betydelsen av åtgärder som underlättar anställning samt långsiktiga investeringar som syftar till ökning av potentialen för ekonomisk tillväxt och förstärkning av den europeiska ekonomins konkurrenskraft.
22. Europaparlamentet understryker att åtgärderna mot krisen, med tanke på de demografiska utmaningar som unionen står inför, inte får leda till långvariga konsekvenser för de offentliga finanserna vars kostnader måste bäras av dagens och morgondagens generationer.
23. Europaparlamentet stöder uppfattningen att bättre samordning av den ekonomiska politiken inom Europeiska unionen är ett måste och medför ytterligare synergieffekter.
24. Europaparlamentet erkänner att stabilitets- och tillväxtpakten inte räcker till som redskap för att harmonisera medlemsstaternas finanspolitik och ekonomiska politik.
25. Därför stöder Europaparlamentet en översyn av de mekanismer som behövs för att de nationella ekonomierna i EU åter ska kunna närma sig varandra.
26. Europaparlamentet föreslår att kommissionen inrättar en lämplig mekanism för samarbete med IMF i speciella fall när medlemsstaterna får betalningsbalansstöd från fonden.
27. Europaparlamentet framhåller att hög inflation inte är någon lösning på behovet av budgetjusteringar, eftersom inflationen skulle medföra väsentliga kostnader och hota hållbar tillväxt för alla.
28. Europaparlamentet menar, precis som kommissionen, att en framgångsrik expansiv budgetpolitik för att motverka recessionen är förenlig med finanspolitisk hållbarhet på längre sikt, men varnar för att en överdriven och artificiell expansion grundad på ökade offentliga utgifter riskerar att äventyra den.
29. Europaparlamentet anser att en förvaltning av de offentliga finanserna baserad på upprepade specifika kortsiktiga lösningar kommer att åstadkomma långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna och att det är inom ramen för dessa upprepade kortsiktiga lösningar, med hjälp av en struktur på kort sikt, som man bör ta upp problemet med de offentliga skuldernas hållbarhet.
30. Europaparlamentet anser att budgetpolitiken, huvudsakligen via omfördelning, måste omvandla sparade medel till tillväxtstimulerande investeringar, bl.a. i forskning och utveckling, modernisera den industriella basen och utveckla en grönare, smartare, mer innovativ och konkurrenskraftig ekonomi för EU samt ta sig an uppgiften att utbilda sina medborgare.
31. Europaparlamentet understryker att en väsentlig del av de offentliga och sociala utgifterna kan vara produktiva utgifter, om de inriktas på projekt som medför positiva effekter i form

av en ackumulering av fysiskt kapital och humankapital och främjar innovation. Parlamentet betonar behovet av att kontrollera ökningen av skuldbördan för att se till att ökande räntekostnader inte pressar ut centrala sociala utgifter. Parlamentet betonar att de allt knappare resurserna gör det nödvändigt att förbättra de offentliga utgifternas kvalitet.

32. Europaparlamentet understryker att de sociala skyddssystemen har fungerat som ”sociala stötdämpare” och visat sig mycket effektiva i kristider. Parlamentet betonar att stabila offentliga finanser är en förutsättning för att detta ska vara fallet även i framtiden.
33. Europaparlamentet poängterar att den långsiktiga hållbarheten i de lagstadgade pensionssystemen inte endast beror på den demografiska utvecklingen, utan också på produktiviteten hos den aktiva befolkningen (som påverkar den potentiella tillväxtökningen), den verkliga pensionsåldern och den andel av BNP som avsätts för dessa system. Vidare betonar parlamentet att det är viktigt att konsolidera de offentliga finanserna och minska skulderna och underskotten för att uppnå hållbarhet.
34. Europaparlamentet noterar att demografiska förändringar, särskilt en åldrande befolkning, innebär att de statliga pensionssystemen i många medlemsstater då och då måste göras om för att vara finansiellt hållbara, särskilt när det gäller avgiftsunderlaget.
35. Europaparlamentet påpekar att skuldbördan ökar när realräntan är högre än BNP-tillväxten och att marknaderna bedömer riskerna som allvarligare när skuldbördan ökar.
36. Europaparlamentet anser att statslåneräntan speglar hur marknaden värderar hållbarheten i en medlemsstats skuldsättning.
37. Europaparlamentet konstaterar att ökande underskott gör det dyrare att låna, delvis på grund av att marknaderna bedömer riskerna som allvarligare i de fall då skuldbördan ökar snabbare än den ekonomiska tillväxten och förmågan att återbetala lånen.
38. Europaparlamentet betonar att den nuvarande finanskrisen mycket tydligt har visat den direkta kopplingen mellan finansmarknadernas stabilitet och de offentliga finansernas hållbarhet. Parlamentet understryker i detta sammanhang behovet av en stärkt och integrerad tillsynslagstiftning för finansmarknaderna, vilken ska innefatta starka mekanismer för skydd av konsumenter och investerare.
39. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att genomföra studier för att bedöma kvaliteten på medlemsstaternas skulder.
40. Europaparlamentet konstaterar att om en medlemsstats offentliga finanser ska vara trovärdiga, behövs en effektiv och verkligt oberoende statistikstyrning och ordentlig tillsyn från kommissionens sida.
41. Europaparlamentet föreslår att kommissionen framför allt ska bedöma hur de skatteutgifter som medlemsstaterna har använt till ekonomisk återhämtning har påverkat produktionen, de offentliga finanserna samt stimulansen och skyddet av sysselsättningen, både på kort och på lång sikt.

42. Europaparlamentet noterar att stabilitets- och tillväxtpakten fortfarande utgör den grundstomme i budgetdisciplinen som krävs för att uppnå långsiktig hållbarhet i de offentliga finanserna. Medlemsstaterna bör ha överskott i sina offentliga finanser i goda tider och underskott endast i dåliga tider.
43. Europaparlamentet betonar att de primära målen för spekulationsangreppen mot flera europeiska ekonomier nyligen var euron och EU:s ekonomiska konvergens. I detta hänseende är parlamentet övertygat om att europeiska problem kräver europeiska lösningar, som bör erbjuda interna medel för att undvika risk för uteblivna betalningar genom att kombinera nationell budgetdisciplin med nödmekanismer i form av finansiellt stöd.
44. Europaparlamentet vill att det strukturella underskottet ska vara en av de indikatorer som används för att bestämma de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt.
45. Europaparlamentet anser att en förnyad tillväxt- och sysselsättningsstrategi har ett centralt inflytande på de offentliga finansernas hållbarhet i Europeiska unionen. Europeiska unionen behöver modernisera sin ekonomi och särskilt sin industriella bas. Parlamentet efterlyser en omfördelning av medel i EU:s och medlemsstaternas budgetar i riktning mot större investeringar i forskning och innovation och pekar på att den nya Europa 2020-strategin behöver bindande instrument för att lyckas.
46. Europaparlamentet understryker behovet av konstant övervakning av de offentliga finansernas stabilitet i EU:s medlemsstater för värdering av de långvariga utmaningarnas omfattning. Parlamentet uppmärksammar också behovet av att regelbundet offentliggöra information om det ansvar som vilar på de offentliga finanserna och på socialsystemen, t.ex. pensionssystemen.
47. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att betrakta en minskning av långsiktiga hållbarhetsgap i de offentliga finanserna som en central del av EU 2020-strategin.
48. Europaparlamentet uppmanar medlemsstaterna att minska sin offentliga skuld i förhållande till BNP till högst 60 procent, efter det att hållbarhetsgapen har täppts till.
49. Europaparlamentet betonar att de olika räntenivåerna på kapitalmarknaderna är de främsta indikatorerna på enskilda medlemsstaters kreditvärdighet.
50. Europaparlamentet är ytterst oroat över den varierande statistikkvalitet som kan iaktas inom EU i stort och inom euroområdet i synnerhet.
51. Europaparlamentet påpekar att långsiktigt hållbara offentliga finanser också är fast kopplade till EU-budgeten och dess finansiering.
52. Europaparlamentet understryker den mycket positiva roll som EU-budgeten spelar, trots att den är starkt begränsad av den fleråriga budgetramen, när det gäller att lindra krisens effekter genom att finansiera den europeiska återhämtningsplanen samt omfördelningen av medel till prioriterade områden i detta sammanhang. Parlamentet beklagar dock att medlemsstaternas ekonomiska politik och finanspolitik inte är tillräckligt samordnad för

att bekämpa den ekonomiska och finansiella krisen och inte heller för att garantera de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt.

Den sociala och sysselsättningsmässiga dimensionen av strategin för att komma ur krisen

53. Europaparlamentet konstaterar att ökad arbetslöshet och statsskuld samt minskad tillväxt som följd av den ekonomiska krisen strider mot målet om hållbara offentliga finanser. Parlamentet anser att medlemsstaterna måste genomföra budgetkonsolidering och förbättra de offentliga finansernas likviditet för att sänka skuldkostnaderna, men också att tidpunkten och metoderna måste vara väl avvägda, med hänsyn till medlemsstaternas specifika förhållanden. Parlamentet understryker att urskillningslösa nedskärningar i offentliga investeringar, forskning, utbildning och utveckling får negativa konsekvenser för tillväxtutsikterna, sysselsättningen och den sociala delaktigheten, och anser därför att långsiktiga investeringar på dessa områden måste främjas även fortsättningsvis, och vid behov ökas.
54. Europaparlamentet understryker att den nuvarande återhämtningen fortfarande är bräcklig, att arbetslösheten fortsätter att stiga i de flesta medlemsstater och att ungdomar är särskilt hårt drabbade. Parlamentet är förvissat om att en betydande och hållbar sänkning av arbetslösheten är en förutsättning för att den ekonomiska krisen ska anses vara över, och framhåller att de europeiska välfärdsstaterna har visat hur värdefulla de är genom att skapa stabilitet och bidra till återhämtningen.
55. Europaparlamentet anser att en riktig bedömning av krisens sociala och sysselsättningsmässiga konsekvenser måste göras och att man på EU-nivå måste fastställa en återhämtningsstrategi baserad på stöd till sysselsättning, utbildning och investeringar som leder till hög ekonomisk aktivitet, ökad konkurrenskraft och produktivitet för företagen, särskilt små och medelstora företag, återhämtning för industrin samtidigt som man garanterar övergången till en hållbar och konkurrenskraftig ekonomi. Dessa mål bör vara centrala i Europa 2020-strategin.
56. Europaparlamentet anser att strategin för att ge ny fart åt ekonomin inte på något sätt får skapa nya strukturella obalanser och djupa inkomstklyftor som hämmar ekonomins produktivitet och konkurrenskraft, utan snarare bör inbegripa nödvändiga reformer för att komma till rätta med denna obalans. Medlemsstaternas finansiella och skattemässiga åtgärder måste skydda hushållens löner, pensioner, arbetslöshetsunderstöd och köpkraft utan att de offentliga finansernas hållbarhet och medlemsstaternas möjligheter att tillhandahålla grundläggande offentliga tjänster på lång sikt riskeras i framtiden.
57. Europaparlamentet konstaterar att en åldrande befolkning kommer att innebära en mycket stor utmaning för EU-länderna de kommande decennierna. Därför bör åtgärderna mot krisen i princip inte påverka de offentliga finanserna på lång sikt och överbelasta framtida generationer med återbetalning av de nuvarande skulderna.
58. Europaparlamentet understryker vikten av att koppla den ekonomiska återhämtningen till åtgärder som är riktade mot den strukturella arbetslösheten, i synnerhet den som drabbar ungdomar, äldre, funktionshindrade och kvinnor, och som syftar till att öka antalet kvalitativa arbetstillfällen för att förbättra arbetsproduktiviteten och avkastningen från

investeringar. Parlamentet anser i detta sammanhang att det behövs åtgärder för att förbättra kvaliteten på humankapitalet, exempelvis utbildningsåtgärder eller åtgärder för hälso- och sjukvård i syfte att utveckla en mer produktiv arbetskraft som kan arbeta längre, samt åtgärder för att förlänga den yrkesverksamma perioden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att stärka sin sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitik samt sina sysselsättnings- och arbetsmarknadspolitiska åtgärder genom att ge dem en central position i Europa 2020-strategin.

Konsekvenserna av de demografiska förändringarna och sysselsättningsstrategin

59. Europaparlamentet anser att de offentliga finansernas hållbarhet i stor utsträckning är beroende av förmågan att höja sysselsättningsnivån och möta de demografiska och budgetmässiga utmaningarna, i synnerhet de utmaningar som gäller pensionssystemens hållbarhet. Parlamentet anser att det befintliga europeiska humankapitalet kan stödjas på medellång sikt genom en lämplig invandringspolitik som går ut på att integrera invandrare på arbetsmarknaden och ge dem medborgarskap.
60. Europaparlamentet understryker att sysselsättningsnivån i EU måste öka om man ska kunna klara en åldrande befolkningen, och betonar att ett högt arbetsmarknadsdeltagande är en förutsättning för ekonomisk tillväxt, social delaktighet och en hållbar social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.
61. Europaparlamentet framhåller att Europa 2020-strategin bör förverkligas genom en ”pakt för den ekonomiska politiken, arbetsmarknadspolitiken och socialpolitiken” i syfte att bevara den europeiska ekonomins konkurrenskraft och satsa på att alla ska integreras på arbetsmarknaden, dvs. en pakt som på bästa sätt skyddar sina medborgare från social utestängning. Parlamentet understryker att all politik bör vara ömsesidigt förstärkande för att uppnå positiva synergieffekter. Strategin bör bygga på riktlinjer och där så är möjligt på indikatorer och jämförelsetal (som bör kunna tas fram på nationell nivå och EU-nivå och vara kopplade till belöningsmekanismer för dem som uppnår målen och till korrigeringsmekanismer för dem som inte gör det) samt på respekt för principen om flexicurity och den sociala dialogen.

De sociala trygghetssystemens hållbarhet

62. Europaparlamentet anser att finanspolitiken måste samordnas på EU-nivå och vara inriktad på hållbar tillväxt, sysselsättning av god kvalitet och reformer som krävs för att kunna garantera de sociala trygghetssystemens hållbarhet. Detta är nödvändigt för att man ska kunna bemöta konsekvenserna av den finansiella, ekonomiska och sociala krisen samt de utmaningar som följer av de demografiska förändringarna och globaliseringen.
63. Europaparlamentet betonar att den långsiktiga balansen i de lagstadgade pensionssystemen inte endast beror på den demografiska utvecklingen utan också på produktiviteten hos den aktiva befolkningen, som påverkar den potentiella tillväxtökningen, och på den andel av BNP som avsätts för dessa system.
64. Europaparlamentet understryker vikten av den kommande grönboken om pensionsreformer och anser att det är nödvändigt att utveckla säkra, hållbara och diversifierade pensionssystem baserade på olika finansieringskällor som är kopplade till

arbetsproduktivitet eller finansmarknaderna och som kan vara företagssystem. Systemen kan omfatta offentliga, kompletterande arbetsgivarbaserade och individuella system. Utvecklingen av detta är viktig och bör uppmuntras genom avtal och skattemässiga åtgärder. Parlamentet anser därför att det är viktigt att EU-invånarna får större kunskap om sina pensioner.

65. Europaparlamentet betonar att implicita pensionsskulder på lång sikt utgör en av de största delarna av den totala statsskulden, och att medlemsstaterna regelbundet bör publicera information om sina implicita pensionsskulder enligt den gemensamt antagna metoden.
66. Europaparlamentet anser att behovet av hållbara offentliga finanser och tillräckliga system för social välfärd och delaktighet innebär att kvaliteten och effektiviteten i förvaltningen av de offentliga utgifterna måste höjas och att medlemsstaterna bör uppmuntras att beakta åtgärder som garanterar en jämnare fördelad skattebörda, med en progressiv och tydlig minskning av skattetrycket på arbete för små och medelstora företag. Detta kan enligt parlamentet minska fattigdomen och garantera den sociala sammanhållningen samt främja ekonomins tillväxt och produktivitet, som är viktiga faktorer för den europeiska ekonomiska och sociala modellens konkurrenskraft och hållbarhet.

o

o o

67. Europaparlamentet uppdrar åt talmannen att översända denna resolution till rådet, kommissionen, ECB och medlemsstaternas regeringar.

MOTIVERING

1. Samordning av konjunkturpolitik och strukturella reformer

En viktig del i medlemsstaternas ekonomiska politik är att föra en budgetpolitik. Stabilitets- och tillväxtpakten begränsar deras möjlighet att föra en självständig politik. Den ändring av pakten som gjordes 2005 innebar en definition av extraordinära omständigheter då dessa gränser tillfälligt får överträdas för att de automatiska stabilisatorerna ska få verka. Det handlar nu om att definiera indikatorer för ekonomisk återhämtning för att få fram när dessa exitåtgärder bör sättas in. Ekonomer är överens om att en ekonomi med full sysselsättning är en ekonomi med en mättad produktionskapacitet. I verkligheten uppstår en sådan situation när kapacitetsutnyttjandet av resurser överstiger 85 procent. Man kan därför säga att budgetära och monetära stimulansåtgärder behövs när tillväxten ligger under en viss nivå.

Vad beträffar den ekonomiska situationen i EU kännetecknades 2009 av en nedgång i produktionen och mycket lågt utnyttjande av produktionskapaciteten, i genomsnitt 71 procent. Återhämtningen är svag eftersom företagen håller på att bygga upp sina lager igen, och exportuppgången är svag. I nästan hela EU har konsumtionen stagnerat och investeringarna är fortsatt låga på grund av sjunkande efterfrågan. Tillväxtpotentialen i den europeiska ekonomin är därför låg.

För att veta när exitåtgärderna ska trappas upp skulle kommissionen kunna tillämpa en enkel regel. Så länge utnyttjandet av produktionskapaciteten är lägre än normalt bör okonventionella åtgärder bibehållas. När ekonomin har nått denna nivå kan åtgärder för att återskapa budgetbalans (t.ex. betala av skulderna med hjälp av budgetöverskottet) rekommenderas.

2. Ett kriterium för finanspolitisk hållbarhet

Kommissionens meddelande konstaterar att okonventionella åtgärder behövs så länge ingen återhämtning av ekonomin har skett och problemet med finanspolitisk hållbarhet på långre sikt kvarstår.

Ändå finns ingen tydlig definition av hållbar skuldnivå, vilket betonas i meddelandet¹ och det finns inte heller någon fastställd övre gräns för en hållbar skuldnivå. Gränserna för hållbarhet varierar mellan länder och över tiden². Kommissionen försöker ändå utveckla ett hållbarhetskriterium för att denna skuldnivå inte ska påverka regeringens förmåga att tillhandahålla nödvändiga offentliga tjänster och anpassa sin politik till nya problem. Kommissionen känner oro för tillväxtpotentialen och underskottet i den offentliga sektorns finanser på grund av de negativa konsekvenserna av en åldrande befolkning och växande sociala utgifter.

Kommissionens meddelande försöker att fram till 2060 fastställa hur stor andel av utgifterna och skatterna som EU-länderna måste avsätta för att den offentliga skulden ska ligga på en acceptabel nivå under hela denna period, med en skuldkvot på 60 procent av BNP.

¹ Arbetsdokument som åtföljer kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt under en ekonomisk återhämtningsperiod, av den 14 oktober 2009.

² Kommissionens meddelande till Europaparlamentet och rådet om de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt under en ekonomisk återhämtningsperiod, av den 14 oktober 2009.

Prognoserna i kommissionens meddelande bygger på hypoteser som naturligtvis kommer att förändras på lång sikt. Tillväxttakten på lång sikt har påverkats av företagens upprepade och kortsiktiga investeringsbeslut, som i sig bestäms av situationen och myndigheternas ad hoc-politik. En god makroekonomisk politik innebär vanligtvis en ökad tillväxtpotential och minskat tryck på de sociala skyddssystemens finansiering. Dessutom styrs den demografiska utvecklingen av slumpmässiga födelsetal och migration. Detta tryck på de sociala skyddssystemens finansiering har att göra med samhällets behov av allmänna nyttigheter och acceptansen för obligatoriska avgifter. Samhällets behov har i vissa medlemsstater visat sig vara stort och har tidigare inte nödvändigtvis inkräktat på den ekonomiska dynamiken. I dag ser man hur effektiva de ”sociala stötdämparna” i den europeiska sociala modellen är, särskilt i kristider. Det är för övrigt möjligt att utveckla och modernisera dessa genom en omdefiniering av deras omfattning och finansieringsbas.

Det är mot bakgrund av denna kortsiktighet som problemet med den offentliga skulden ska ses. Underskotten är önskvärda i situationer med obalans mellan investeringar och sparande. Den offentliga politiken bör i sådana fall, via lån, använda sparade medel för att finansiera investeringar. Fröet till en sådan obalans fanns långt innan krisen med likviditetsbrist exploderade i oktober 2008. EU:s tillväxt försämrades under andra kvartalet 2008 och tillväxttakten i eurozonen har legat under sin potential ända sedan årtiondets början.

För att få i gång investeringarna bör medlemsstater med ett sparandeöverskott föra en budgetpolitik. Underskotten är dock önskvärda så länge finansieringen av dessa inte påverkar statsskuld räntan och en överföring av denna börda inte på ett orimligt sätt belastar skattbetalarna. Skuldbördan ökar nämligen när realräntan är högre än tillväxttakten i ekonomin. När räntenivån är låg utgör den det viktigaste kriteriet för att mäta lånens hållbarhet på kort sikt.

Medlemsstaternas lånekapacitet beror bland annat på kreditvärderingsinstitutens inställning. Det har nyligen framkommit att de har en tendens att under- eller övervärdera riskerna. De ger endast AAA-betyg om de stater som utfärdar betygen är kreditvärdiga. En stat värderas högre om skulden används för att finansiera underskott, stimulera tillväxt och framtida skatteintäkter. Det är därför viktigt att kommissionen genomför studier för att kunna göra en bedömning av kvaliteten på dessa skulder och accepterar medlemsstater som skulle kunna överskatta sin tillväxtprognos för att i smyg kunna bygga upp underskott i lågkonjunktur.

3. Bra och dåliga skulder

Genom att ta till sig kommissionens rekommendationer har medlemsstaterna sedan euron infördes åtagit sig att minska sina administrativa kostnader och reformera sina pensionssystem. I och med krisen har alla medlemsstaters underskott och skuldkvoter ökat väsentligt under 2009.

Det växande underskottet beror inte endast på de åtgärder som vidtagits för att få i gång ekonomin. Det beror först och främst på att skatteintäkterna automatiskt har minskat och på hur effektiv budgetpolitiken är, vilket avgörs av i vilken utsträckning de budgetpolitiska målen har uppfyllts. Ett stort underskott kan finansiera en ekonomisk expansion, som genererar skatteintäkter och återskapar budgetbalans. Detta är logiken i de okonventionella stimulansåtgärder som kommissionen rekommenderar.

Tillväxten påverkas däremot endast obetydligt av missriktade skattelättnader. Dessa skatteutgifter ökar snarare den offentliga skulden och leder till underskott i lågkonjunktur. Dåliga skulder tynger de hushåll som oftast inte sparar och dessa hushåll betalar ränta utan att veta om det. Eftersom underskotten framför allt påverkar de hushåll som har drabbats hårdast av krisen är det viktigt att snabbt identifiera underskotten i lågkonjunktur och neutralisera dem.

4. Stabilitetspakten

Vid utarbetandet av Maastrichtfördraget bestämdes de tillåtna underskotten och skuldkvoterna genom en beräkning av det underskott och den skuldkvot som var genomsnittlig bland länderna i det Europeiska monetära systemet. Ändringen av stabilitetspakten 2005 innebar att principerna för en konjunkturutjämnande makroekonomisk politik indirekt antogs. Sådana principer är särskilt lämpliga för den finanspolitiska hållbarheten på längre sikt. Kommissionen skulle faktiskt kunna fastslå denna regel för konjunkturutjämnande politik. Den bör se till att rekommendationer utarbetas som är förenliga med denna princip och undvika att sätta upp alltför snäva tidsfrister för att återskapa budgetbalans.

Eftersom det handlar om kriterier som ska mäta hållbarheten i de offentliga finanserna på längre sikt är indikatorn för ett strukturellt underskott särskilt anpassad till utveckling på lång sikt då den ska bedöma de offentliga finanserna, oberoende av konjunkturreffekter. Alltså, en indikator för att mäta den strukturella skulden, kvoten ”statens skulder i förhållande till tillgångar” eller ”nettoskulden av BNP” för att uppskatta medlemsstaternas kreditvärdighet.

22.3.2010

YTTRANDE FRÅN UTSKOTTET FÖR SYSSELSÄTTNING OCH SOCIALA FRÅGOR (*)

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning (2010/2038(INI))

Föredragande(*): Sergio Gaetano Cofferati

(*) Associerade utskott – artikel 50 i arbetsordningen

FÖRSLAG

Utskottet för sysselsättning och sociala frågor uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

1. Europaparlamentet konstaterar att den ökade arbetslöshet och skuldsättning samt minskade tillväxt som följt på den ekonomiska krisen strider mot målet om hållbara offentliga finanser. Parlamentet noterar att medlemsstaterna måste genomföra budgetkonsolidering och förbättra de offentliga finansernas likviditet för att sänka skuldkostnaderna, men att tidpunkten och metoderna måste vara väl avvägda, och att hänsyn måste tas till medlemsstaternas specifika förhållanden. Parlamentet understryker dock att urskillningslösa nedskärningar som drabbar offentliga investeringar, forskning, utbildningsväsende och utveckling får negativa konsekvenser för tillväxtutsikterna, sysselsättningen och den sociala delaktigheten. Därför måste man fortsätta att främja och i förekommande fall öka de långsiktiga investeringarna på dessa områden.
2. Europaparlamentet understryker att den nuvarande återhämtningen fortfarande är bräcklig, att arbetslösheten fortsätter att stiga i de flesta medlemsstater och att ungdomar är särskilt hårt drabbade. Parlamentet är förvissat om att en betydande och hållbar sänkning av arbetslösheten är en förutsättning för att en återhämtning från den ekonomiska krisen ska kunna ske, och framhåller att de europeiska välfärdsstaterna har spelat en värdefull roll genom att tillhandahålla stabilitet och bidra till återhämtningen.

Den sociala och sysselsättningsmässiga dimensionen av strategin för att komma ur krisen

3. Europaparlamentet anser att man måste göra en riktig bedömning av krisens sociala och sysselsättningsmässiga konsekvenser och att man på EU-nivå måste fastställa en strategi för att komma till rätta med krisen. Strategin bör bygga på stöd till sysselsättning, utbildning och investeringar som leder till hög ekonomisk aktivitet, till ökad konkurrenskraft och produktivitet för företagen, särskilt små och medelstora företag, och till en återhämtning för industrin samtidigt som man garanterar dess övergång till en konkurrenskraftig och hållbar grön ekonomi. Dessa mål bör vara centrala i Europa 2020-strategin.
4. Europaparlamentet anser att strategin för att ge ny fart åt ekonomin inte på något sätt får skapa nya strukturella obalanser och djupa inkomstklyftor som hämmar ekonomins produktivitet och konkurrenskraft, utan snarare bör inbegripa nödvändiga reformer för att komma till rätta med dessa obalanser. Medlemsstaternas finansiella och skattemässiga åtgärder måste bevara hushållens löner, pensioner, arbetslöshetsunderstöd och köpkraft utan att de offentliga finansernas hållbarhet och medlemsstaternas möjligheter att tillhandahålla grundläggande offentliga tjänster på lång sikt riskeras i framtiden.
5. Europaparlamentet noterar att en åldrande befolkning kommer att innebära en mycket stor utmaning för EU-länderna de kommande decennierna. Därför bör åtgärderna mot krisen i princip inte påverka de offentliga finanserna på lång sikt och överbelasta framtida generationer med återbetalning av de nuvarande skulderna.
6. Europaparlamentet understryker vikten av att den ekonomiska återhämtningen får gå hand i hand med åtgärder som är riktade mot den strukturella arbetslösheten, i synnerhet den som drabbar ungdomar, äldre, personer med funktionshinder och kvinnor, och som syftar till att öka antalet kvalitativa arbetstillfällen för att öka arbetsproduktiviteten och avkastningen från investeringar. Parlamentet anser i detta sammanhang att det behövs åtgärder för att förbättra kvaliteten på humankapitalet, exempelvis utbildningsåtgärder eller åtgärder gällande hälso- och sjukvård i syfte att utveckla en mer produktiv arbetskraft som kan arbeta längre, samt åtgärder för att förlänga den yrkesverksamma perioden. Parlamentet uppmanar medlemsstaterna och kommissionen att förstärka strategierna och åtgärderna för sysselsättningen och arbetsmarknaden genom att ge dem en central position i Europa 2020-strategin.

Konsekvenserna av de demografiska förändringarna och sysselsättningsstrategin

7. Europaparlamentet anser att de offentliga finansernas hållbarhet i stor utsträckning är beroende av förmågan att höja sysselsättningsnivån för att möta de demografiska och budgetmässiga utmaningarna, i synnerhet de utmaningar som gäller pensionssystemens hållbarhet. Det befintliga europeiska humankapitalet kan stödjas på medellång sikt genom en lämplig invandringspolitik som går ut på att integrera invandrare på arbetsmarknaden och ge dem medborgarskap.
8. Europaparlamentet understryker att sysselsättningsnivån i EU måste öka för att man ska kunna klara befolkningens åldrande, och betonar att ett högt arbetsmarknadsdeltagande är en förutsättning för ekonomisk tillväxt, social delaktighet och en hållbar social marknadsekonomi med hög konkurrenskraft.

9. Europaparlamentet framhåller att 2020-strategin bör förverkligas genom en ”pakt för den ekonomiska politiken, arbetsmarknadspolitiken och socialpolitiken” i syfte att främja den europeiska ekonomins konkurrenskraft och satsa på att alla ska integreras på arbetsmarknaden, vilket är bästa sättet att skydda medborgarna från socialt utanförskap. Parlamentet betonar att alla åtgärder bör stödja varandra för att man ska kunna uppnå positiva synergieffekter. Strategin bör bygga på riktlinjer och där så är möjligt på indikatorer och riktmärken som bör kunna jämföras både på nationell nivå och EU-nivå och vara kopplade till belöningsmekanismer för dem som uppnår målen och korrigeringsmekanismer för dem som inte gör det, med respekt för principen om ”flexicurity” och den sociala dialogen.

De sociala trygghetssystemens hållbarhet

10. Europaparlamentet anser att finanspolitiken måste samordnas på EU-nivå och riktas in på hållbar tillväxt, sysselsättning av god kvalitet och reformer som krävs för att kunna garantera de sociala trygghetssystemens hållbarhet. Detta är en av de insatser som krävs för att man ska kunna bemöta konsekvenserna av den finansiella, ekonomiska och sociala krisen samt de utmaningar som följer av de demografiska förändringarna och globaliseringen.
11. Europaparlamentet påminner om att den långsiktiga jämvikten i de obligatoriska pensionssystemen inte endast beror på den demografiska utvecklingen utan också på produktiviteten hos den arbetsföra befolkningen, som påverkar den potentiella tillväxtökningen, och på den andel av BNP som avsätts för dessa system.
12. Europaparlamentet understryker vikten av den kommande grönboken om pensionsreformer och anser att det är nödvändigt att utveckla ett hållbart, säkert och diversifierat pensionssystem baserat på olika finansieringskällor med koppling till arbetsmarknadsresultat eller till finansiella marknader, vilket skulle kunna ske i form av företagslösningar som omfattar offentliga, kompletterande arbetsgivarbaserade och individuella delar. Utvecklingen av detta är nödvändigt och bör uppmuntras genom avtal och skattemässiga åtgärder. Parlamentet anser därför att det är viktigt att EU-invånarna får större kunskap om sina pensioner.
13. Europaparlamentet understryker att implicita pensionsskulder på lång sikt utgör en av de största delarna av den totala statsskulden, och att medlemsstaterna regelbundet bör publicera information om sina implicita pensionsskulder enligt den gemensamt antagna metoden.
14. Europaparlamentet anser att behovet av hållbara offentliga finanser och tillräckliga system för social välfärd och delaktighet innebär att kvaliteten och effektiviteten på förvaltningen av de offentliga utgifterna måste höjas och att medlemsstaterna bör uppmuntras att beakta åtgärder för att säkerställa att skattebördan fördelas jämnare, med en progressiv och tydlig minskning av skattetrycket på arbete och för små och medelstora företag. Detta skulle kunna bidra till att minska fattigdomen, garantera den sociala sammanhållningen samt främja ekonomins tillväxt och produktivitet, som är en viktig faktor för den europeiska ekonomiska och sociala modellens konkurrenskraft och hållbarhet.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	17.3.2010
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 5 0: 2
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Regina Bastos, Edit Bauer, Pervenche Berès, Milan Cabrnock, David Casa, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Sergio Gaetano Cofferati, Marije Cornelissen, Karima Delli, Proinsias De Rossa, Frank Engel, Sari Essayah, Ilda Figueiredo, Pascale Gruny, Thomas Händel, Marian Harkin, Roger Helmer, Nadja Hirsch, Stephen Hughes, Danuta Jazłowiecka, Martin Kastler, Patrick Le Hyaric, Veronica Lope Fontagné, Olle Ludvigsson, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Elisabeth Morin-Chartier, Siiri Oviir, Rovana Plumb, Joanna Katarzyna Skrzydlewska, Jutta Steinruck, Traian Ungureanu
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Jürgen Creutzmann, Julie Girling, Richard Howitt, Dieter-Lebrecht Koch, Ria Oomen-Ruijten, Evelyn Regner, Csaba Sógor, Emilie Turunen

9.4.2010

YTTRANDE FRÅN BUDGETUTSKOTTET

till utskottet för ekonomi och valutafrågor

över långsiktigt hållbara offentliga finanser för ekonomisk återhämtning
(2010/2038(INI))

Föredragande: Ivailo Kalfin

FÖRSLAG

Budgetutskottet uppmanar utskottet för ekonomi och valutafrågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Stabilitets- och tillväxtpakten var, trots revideringen 2005, inte tillräcklig för att förhindra den nuvarande krisen.
  - B. Hållbara offentliga finanser är inte bara avgörande för Europa som helhet, utan också specifikt för Europeiska unionens budget.
  - C. Allmänna principer för och antaganden om ”hållbarhet” bör också ligga till grund för Europeiska unionens budget även om denna för närvarande begränsar sig till ca 1 procent av unionens BNI.
1. Europaparlamentet stöder uppfattningen att bättre samordning av den ekonomiska politiken inom Europeiska unionen är ett måste och medför ytterligare synergieffekter.
  2. Europaparlamentet erkänner att stabilitets- och tillväxtpakten inte räcker till som redskap för att harmonisera medlemsstaternas finanspolitik och ekonomiska politik.
  3. Därför stöder Europaparlamentet en översyn av mekanismerna så att de nationella ekonomierna i EU åter kan närma sig varandra.
  4. Europaparlamentet anser att målen och mekanismerna för att få de nationella ekonomierna att konvergera bör ses över så snart som möjligt, och att man därvid bör överväga att inrätta en europeisk valutafond, så att man bl.a. kan definiera de eventuella effekterna av att öka EU-budgetens europeiska mervärde.

5. Europaparlamentet påpekar att långsiktigt hållbara offentliga finanser också är fast kopplade till EU-budgeten och dess finansiering.
6. Europaparlamentet påminner om att unionens finansiering, i dess nuvarande otillfredsställande form, till så stor del som 70 procent inte kommer från egna medel utan direkt från de nationella budgetarna som ”bidrag” genom BNI-resursen. Parlamentet upprepar sin oro för att kriser som eventuellt har uppstått som en följd av ohållbar politik lätt skylls på unionen och att budgetbidragen ses som en ”extra pålaga” i de nationella budgetarna snarare än att de gemensamma fördelarna och det europeiska mervärdet uppskattas.
7. Europaparlamentet understryker den mycket positiva roll som EU-budgeten spelar – även om den begränsas kraftigt av den fleråriga budgetramen – när det gäller att lindra krisens effekter, genom att finansiera den europeiska återhämtningsplanen samt omfördelningen av medel till prioriterade områden i detta sammanhang. Parlamentet beklagar dock att medlemsstaternas ekonomiska politik och finanspolitik inte är tillräckligt samordnad för att bekämpa den ekonomiska och finansiella krisen och inte heller för att garantera de offentliga finansernas hållbarhet på lång sikt.
8. Europaparlamentet anser att kreditvärderingsinstitutet inte ensamma bör ansvara för att värdera statsskulder, vilket är en uppgift som kunde utföras mer effektivt om man inrättar en mekanism för ytterligare värdering av det riktiga värdet på sådana skulder samt genom att ge Eurostat en viktigare roll när det gäller att tillhandahålla tillförlitliga uppgifter.
9. I detta sammanhang uppmuntrar Europaparlamentet ansträngningarna att genom finanspolitik kanalisera tillgängliga besparingar till samordnade investeringssatsningar.
10. Europaparlamentet föreslår att kommissionen inrättar en lämplig mekanism för samarbete med IMF i speciella fall när medlemsstaterna får betalningsbalansstöd från fonden.
11. Europaparlamentet påminner om att hög inflation inte är en lösning på behovet av budgetjusteringar, eftersom inflationen skulle medföra väsentliga kostnader och hota en hållbar tillväxt för alla.

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	8.4.2010
Slutomröstning: resultat	+: 34 -: 1 0: 1
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Damien Abad, Alexander Alvaro, Marta Andreasen, Francesca Balzani, Reimer Böge, Andrea Cozzolino, Jean-Luc Dehaene, Isabelle Durant, James Elles, Göran Färm, José Manuel Fernandes, Eider Gardiazábal Rubial, Jens Geier, Estelle Grelier, Jiří Havel, Monika Hohlmeier, Anne E. Jensen, Ivailo Kalfin, Jan Kozłowski, Alain Lamassoure, Vladimír Maňka, Barbara Matera, Claudio Morganti, Dominique Riquet, Sergio Paolo Francesco Silvestris, László Surján, Helga Trüpel, Daniël van der Stoep, Derek Vaughan, Angelika Werthmann
Slutomröstning: närvarande suppleanter	François Alfonsi, Frédéric Daerden, Gerben-Jan Gerbrandy, Riikka Manner, Paul Rübig, Georgios Stavrakakis, Theodor Dumitru Stolojan

RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

Antagande	4.5.2010
Slutomröstning: resultat	+: 25 -: 6 0: 15
Slutomröstning: närvarande ledamöter	Udo Bullmann, Pascal Canfin, Nikolaos Chountis, George Sabin Cutaş, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Diogo Feio, Elisa Ferreira, Vicky Ford, José Manuel García-Margallo y Marfil, Jean-Paul Gauzès, Sven Giegold, Sylvie Goulard, Enikő Györi, Liem Hoang Ngoc, Gunnar Hökmark, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Astrid Lulling, Hans-Peter Martin, Arlene McCarthy, Ivari Padar, Alfredo Pallone, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Olle Schmidt, Edward Scicluna, Peter Simon, Peter Skinner, Theodor Dumitru Stolojan, Ivo Strejček, Ramon Tremosa i Balcells, Corien Wortmann-Kool
Slutomröstning: närvarande suppleanter	Marta Andreasen, Sophie Auconie, Lajos Bokros, David Casa, Sari Essayah, Carl Haglund, Iliana Ivanova, Thomas Mann, Gay Mitchell, Sirpa Pietikäinen, Andreas Schwab
Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)	Trevor Colman, Monika Hohlmeier